

Obecnický ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2012

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) • Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) • www.obecnice.eu

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OU Obecnice • SDH • MZŠ • MŠ • Ondřej Krejčí na OH • ČČK Obecnice • Vítání dětí

Podzimní větřík se propletl mezi brdskými kopci, rozčeřil hladinu Octárny a mně se ráno zdálo, že mi chce něco říct, protože jsem slyšel takové větrné škrábání na okno. Otevřel jsem jej dokořán, aby mohl dovnitř. Nikde nikdo, jen jsem zjistil, že s sebou větřík přinesl mizerné podzimní sychravé počasí. Najednou mě začalo škrábat v krku. Zavřel jsem, honem běžel zatopit a postavit na čaj. Mám doma na choroby preventivně samé speciální chlupské čaje. Na nachlazení, na játra a žlučník, na průdušky, na močové cesty, na prostatu, na klouby a nedávno jsem si koupil i na paměť. Na rovinu vám řeknu, nefunguje. Vyzkoušel jsem si to při své poslední cestě za hranice snů. Málem jste přišli o úvodníky. Předestírám, že nejdůležitější doklady včetně pasu jsem nosil v pouzdře na šňůrce na krku. Na zpáteční cestě jsme přestupovali v Amsterdamu a já pokojně vylezl z letadla a jen tak mimoděk si sáhl na hrud'. Kde mám pas? Prohledal jsem batoh, rodina prohledala mne, ba i sebe, nic. V momentě jsem byl ukrutně zpocený, ani nebudu popisovat až kde. Vydal jsem se odvážně zpět do letadla a svojí perfektní anglinou zapůsobil na posádku: „Plís pasport“. Stevard šel se mnou. Prohledal jsem sedačku, kde jsem si myslel, že jsem seděl, zase nic. Zdrčen jsem

se vrátil k rodině. Batoh byl vysypán na zem a já znova prohledán. „Ten pas musí být v letadle“, prohlásila žena, „jinak by tě tam byli nepustili“. Tentokrát šel syn Jakub. Znova přemluvil posádku a do letadla s ním šel sám pilot. Přišel k sedadlu, z kapsy koukala šňůrka, vytáhl ji a na konci bylo pouzdro s pasem. Omluvně vysvětlil pilotovi, že tatínek je už starší pán, který si moc nepamatuje a zapomenuté věci nemůže najít. Prý chápe pokýval. Dopadlo to dobře, jen jsem si doma začal do čaje na paměť dávat dva pytlíky. Na rovinu vám řeknu, stejně nefunguje. S čajem mám ještě jednu příhodičku. Kdysi u nás byla na návštěvě dcera a s ní i její kočky. Jejím kocourovi se povedlo, asi ze stresu, označit tašku, která ležela v chodbě. Lezli jsme po čtyřech po domě a čuchali do všech koutů, než jsme to našli. Už jsme byli tak zbláznění, že jsme cítili „kočičinec“ i v kuchyni. Zoufalý, že nemůžu najít místo, kde kocour označoval svůj revír, jsem otevřel krabici s mými čaji. A jeden z nich voněl přesně jako od kočky. Čert ví, co do těch léčebných čajů dávají. Prý to dělá kozlík lékařský. Šel jsem se nadechnout k oknu a koukám, že oranžová barva zapadajícího slunce pomalu přechází na rudou, asi přijde nějaký podzimní prudký vítr. **bs**

REKONSTRUKCE SPOLKOVÉHO DOMU

V současné době jsou v plném proudu práce na stavbě spolkového domu v Obecnici. Je hotová střecha domu, přístavba, ve které bude sociální zařízení, kotelna, sklad a v přní části budovy je vybudována čítárna, která bude součástí knihovny v přízemí budovy. Jsou dokončeny vnitřní omítky, jsou osazena nová okna a je dokončována fasáda budovy, pokládka dlažby a obkladů. Následovat bude úprava venkovních prostor, kde bude v jedné části dětské hřiště a odpočinková zóna. Celá stavba bude zakončena opravou oplocení celého areálu a úpravou příjezdové komunikace.

Vše, včetně vnitřního vybavení a vybavení dětského hřiště, bude hotovo do konce tohoto roku. Stavba je spolufinancována z evropského fondu pro regionální rozvoj Střední Čechy ve výši 6 364 652 Kč.

Po dokončení stavby vznikne v přízemí knihovna, která je celá koncipována jako bezbariérová a v prvním patře bude místnost, která bude využívána ke spolkové, přednáškové a jiné zájmové činnosti. Venkovní prostor bude sloužit především rodičům s dětmi, kterým zde bude k dispozici dětské hřiště.

Josef Karas, starosta

ROP
STŘEDNÍ
ČECHY

INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI
SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKOU
UNIÍ Z EVROPSKÉHO FONDU PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Rekonstrukce spolkového domu v Obecnici

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBECNICE

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, měsíc s měsícem se opět sešel, a co se událo u vašich hasičů? V sobotu 22. září jste mohli některé naše členy vidět na křižovatce, jak v určitých chvílích stopují dopravu. Naším starostou panem Karasem jsme byli požádáni, zda bychom nepohlídali tuto křižovatku na cyklistické závody, které se zde každoročně jednou. To nebyl problém, a tak jsme ve složení P. Zima, J. Viktora a J. Lukáš dopravu pohlídali. Některé z vás asi napadla otázka, co to je za závod. Informace najdete na internetu - Sparta Praha a závod se jmenoval Tour de Brdy 2012.

První říjnový víkend jsme mysleli, že bude klid, či bude jen jedna akce. Nakonec (jako zákon schválnosti) se nám sešli akce celkem tři. Pro některé z nás začala sobota již tradičním školením strojníků na HZS. Což bylo i plánované, ale ne tento víkend. Ti, co nešli na školení, byli od rána na hřišti, kde se připravoval program na odpoledne. Ten, kdo s námi je trochu v kontaktu, věděl, že na podzim čekáme nové vozidlo, a zrovna to vyšlo na tento víkend. A aby tento den nebyl jen o vítání nového vozidla, mohli jste se

přijít podívat na ukázky z naší práce a samozřejmě i na nové vozidlo. Těm, kteří tam nebyli, bych jen připomněl, že vozidlo je ruské výroby, typ SOBOL. Tak si to popřípadě můžete najít. Program, který byl přes den na hřišti, pokračoval večer připravenou zábavou, kde nás mrzela dost malá účast.

To byla sobota a v neděli pro 12 z nás byla „stávačka“ v půl šesté ráno a odjezd do Lhoty. A co se dělo? Jako každý rok, tak i letos jsme hlídali trať RZ, která se jede přes Lhotu v seriálu Rally Příbram. Mnozí z vás si určitě vzpomenu, že tento den bylo ráno popršené, což nebylo nic příjemného. Všichni jsme se těšili, až přijedeme domů a budeme si moct zajít buď na pivo, či teplý čaj. Tímto bych chtěl moc poděkovat všem, že i v takovém počasí vydrželi. Alespoň platí naše vizitka, že na nás se mohou spolehnout, a tato vizitka se strašně lehce ztrácí.

To je pro tento měsíc vše a příště opět v našich nejčtenějších novinách v obci...

Petr Zima
Velitel SH Obecnice

DEN SE SLOŽKAMI IZS v Obecnici 6. 10. 2012

Sbor dobrovolných hasičů Obecnice v čele s Petrem Juříčkem uspořádal na hřišti Slavoj Obecnice akci s názvem Den se složkami IZS (Integrovaného záchranného systému). Akci zahájil nástup zúčastněných jednotek, při kterém účastníky uvítali svými proslovky i přítomní hosté. Poté velitel Petr Juříček a čestný starosta SDH Příbram 1, současně starosta Příbrami MVDr. Josef Řihák, předali pamětní medaile zasloužilým hasičům z SHD Obecnice.

A následovaly ukázky práce složek Integrovaného záchranného systému. Hasiči z Příbrami, návštěvníkům předvedli práci ve výšce a nad volnou hloubkou z vysokozdvíže plošiny na podvozku Tatra 148 (SDH Chrást). Součinnost jednotek při dopravní nehodě předvedlo s vyprošťovacím zařízením hasičské družstvo z Rožmitálu pod Třemšínem v součinnosti s družstvem rychlé záchranné služby 41. mechanizované brigády Armády České republiky ze Žatce.

Hezká byla ukázka hašení hořícího automobilu pomocí vysokotlakého vedení s pěnou.

Nejmenší hasiči nazývaní Soptíci - děti z Plzně úspěšně uhasily požár dřevěné chatky, za což sklídily veliký potlesk

(pokračování na str. 3)

DEN SE SLOŽKAMI IZS v Obecnici 6. 10. 2012

(dokončení ze str. 2)

přihlízejících diváků. Všechny probíhající akce komentoval František Polák, bývalý dlouholetý člen HZS ČR stanice Příbram. Poděkování za krásnou a prospěšnou akci patří členům SDH Obecnice v čele s velitelem P. Juříčkem, hostům, také všem sponzorům, kteří akci podpořili, ale hlavně všem zúčastněným hasičům a členům ostatních složek IZS.

Fotografie ze dne IZS zapůjčil Jiří Kubík
Za pomoci informací z internetu red. bs

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

ŘEŠENÍ VRSTEVNICKÝCH VZTAHŮ

Již třetím rokem je Masarykova ZŠ Obecnice zapojena do projektu Řešení vrstevnických vztahů. Tento projekt je realizovaný v rámci Operačního programu vzdělávání a je spolufinancovaný z Evropského sociálního fondu.

Po celý minulý školní rok probíhala setkání podporovatelů, kde se žáci učili vhodně komunikovat, naslouchat, budovat tým, spolupracovat, řešit problémy, rozpoznat šikanu, orientovat se ve vybraných zákonech ČR. Tato setkání vedou k vytvoření příznivého prostředí pro všechny žáky Masarykovy ZŠ Obecnice. V rámci projektu byla na škole zřízena schránka důvěry, kam mohou děti vřazovat důvěrné vzkazy.

První setkání podporovatelů v letošním roce proběhlo 2. října. Přivítali mezi sebe nového spolupracovníka z řad žáků osmé třídy. Hlavním tématem setkání byla komunikace ve škole. Chlapci a děvčata navrhovali efektivní způsoby komunikace mezi spolužáky, mezi žáky a učiteli. Došlo i na řešení aktuálních problémů v jednotlivých třídách.

V současnosti patří mezi podporovatele tyto žáci: Tereza Kiliánová, Karel Lukáš, Martin Bíza, Veronika Žofková, Petr Šlapák, Klára Černohorská, Roman Mareš, Zdeněk Bíza a Karolína Hrubá.

Mgr. Jana Pokorná

Učitel - garant projektu

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Navštívili jsme SPŠ a VOŠ v Příbrami

17. září 2012 jsme se vypravili na Týden techniky. Byla to akce, kterou pořádala Střední průmyslová škola a VOŠ v Příbrami. Měli jsme možnost dozvědět se zajímavosti o škole, její historii a jednotlivých oborech, které se zde vyučují. Samozřejmě nechyběly ani informace o tom, jak by měl být žák na školu tohoto typu připraven. Po krátké úvodní přednášce nám byl přidělen doprovod a vyrazili jsme na prohlídku ukázek jednotlivých studijních oborů. Měli jsme možnost seznámit se s oborem počítačové techniky, dozvěděli jsme se něco o sestavování elektrických obvodů, zajímavá byla také ukázka z oboru strojírenství. V oboru pozemního stavitelství jsme si mohli na počítači vyzkoušet stavbu malého domu. Při prohlídce jsme nevynechali ani tělocvičnu a posilovnu. Škola i program, který byl pro návštěvníky připraven, se nám líbily. Protože jsme v deváté třídě, rozhodujeme se, kde dále pokračovat ve studiu. Někteří z nás se už pod dojmem zážitků rozhodli.

Vojtěch Kovařík

Studenti Gymnázia pod Svatou Horou opět nezklamali

21. září se žáci VII., VIII. a IX. třídy Masarykovy základní školy Obecnice zúčastnili akce Den divadla 2012. Tuto akci připravuje Gymnázium pod Svatou Horou Příbram za podpory města Příbrami již pátý rok.

Studenti nás seznámili prostřednictvím krátkých představení s hrdiny antické literatury a zároveň nám přiblíží-

li různé divadelní žánry. Jednotlivé ukázky nacvičili vždy žáci jedné třídy. Pod názvem Antická inspirace jsme zhlédli muzikál Médea, pohybové divadlo Théseus, balet Antigona, činohru Oidipus král. Ve druhé části vystoupili členové dramatického kroužku, předvedli hru římského autora komedií Plauta (251 – 184 př. n. l.) Lišák Pseudolus. Všichni účinkující, včetně průvodců pořadem, nás nadchli svými nápady, vtipem i přirozeností, zkrátka celkovým projevem. Není se čemu divit, že se ozýval hlasitý potlesk. Diváci se bavili a účinkující zřejmě také.

Kdo zvítězil v hlasování o nejlepší divadelní „kus“? Studenti 4. C s baletem Antigona. Vítězům gratulujeme, ale poděkování za dobrou práci patří všem. My jsme se z Divadla Antonína Dvořáka v Příbrami vraceli do školy s úsměvem na tváři a s pocitem hezky prožitého dopoledne.

Zdeněk Bíza

JAK JSME PROŽILI EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

26. září 2012 se v Masarykově základní škole uskutečnil Evropský den jazyků. Žáci páté až deváté třídy si se svými učiteli připravili prezentace o různých státech Evropy formou výukových plakátů a doprovodného textu.

Hned ráno se všechny děti sešly v tělocvičně, kde jednotlivé skupiny představily nejdůležitější údaje, zajímavosti z historie, kultury, běžného života i jazyka vybrané země. Někteří si připravili i zajímavé ukázky – Klára s Maruškou (VII. tř.) upekly finské dezerty, Martin (VI. tř.) předvedl samovar. Dalším programem byla soutěž skupin. Prostřednictvím soutěžních úkolů zástupci států porovnávali vědomosti i zručnost. Kdo zrovna nesoutěžil na stanovištích, sledoval prezentace fotografií, na kterých se představovaly přírodní a kulturní zajímavosti evropských zemí.

Po skončení soutěže se samozřejmě konalo vyhlášení výsledků. Třetí místo obsadila Francie (V. třída) se 126 body, druhé bylo Nizozemsko (VIII. třída) se 146 body a vítězem se stala Velká Británie zastupovaná žáky IX. třídy se 159 body. Vítězové si odnesli za svoji snahu a bojovnost čokoládu a fixy.

Evropský den jazyků skončil a žáci byli bohatší o nové informace ze života v zemích našich sousedů.

T. Dragounová, M. Kilián

(pokračování na str. 5)

(dokončení ze str. 4)

SLOVANSKÁ EPOPEJ na nás udělala velký dojem

Galerie hlavního města Prahy pořádá ve Veletržním paláci výstavu slavných obrazů významného malíře Alfonse Muchy.

Rozměrná plátna z cyklu Slovanská epopej upoutala pozornost žáků Masarykovy základní školy Obecnice nejen svou velikostí, použitou technikou, ale i obsahem. Sledovali ztvárnění pohanských slavností, slovanských bohoslužeb, válečných bitev i významných historických událostí a osobností. Dvacet vystavených obrazů (z nichž jeden není dokončený) zavedlo přítomné do historie a představilo A. Muchu jako velkou osobnost. K jednotlivým plátnům podávala odborný výklad průvodkyně.

Výstava se dětem líbila. Všichni byli spokojeni, že mohli vidět tyto vzácné obrazy. Chcete-li si dopřát umělecký zážitek, nenechte si výstavu ujít.

Viktor Soukup

VĚDOMOSTI JSME SI ROZŠÍŘILI V PLANETÁRIU

Ve čtvrtek 27. září 2012 žáci V. třídy a druhého stupně Masarykovy ZŠ navštívili Planetárium v Praze. Cílem mladších bylo dozvědět se něco nového z oboru astronomie o pohybu těles, cílem starších osvěžit si paměť. Prostředí planetária bylo zmodernizováno, a tak nakonec všichni viděli něco nového. Výukový program Kde začíná vesmír byl pečlivě připravený a vysvětloval i doplňoval probíranou látku. Nejvíce děti zaujalo prohlížení planet a hvězd na dotykových počítačích. Technika je prostě okouzila. Účastníci exkurze odcházeli s myšlenkou: stálo to za to.

Miloslava Ježková

Prevence a léčba závislosti

Dne 11. října 2012 naše třída (IX.) navštívila centrum Magdalena, které pomáhá lidem závislým na jakýchkoli drogách. Centrem nás provedly dvě zkušené profesionální pracovnice. Ukázaly nám zařízení a seznámily nás se způsobem poskytování pomoci. Mohli jsme se také na cokoli zeptat. Nám návštěva sloužila jako prevence. Je dobře, že existuje zařízení, které může závislým lidem pomoci.

Karolína Hrubá

Jak pracujeme v sedmé třídě

CESTA DO TANZÁNIE

O prázdninách byla většina našich spolužáků na dovolené. Nejdále se dostal Vojta Melichar. Měl možnost podívat se s expedicí do exotické země – Tanzánie. Připravil si pro

nás (žáky sedmé třídy) prezentaci s poměrně podrobnými informacemi. Dozvěděli jsme se něco o kultuře této země i jejích obyvatelích a jejich zvycích. Představil nám různé nerosty i prapodivné rostliny. Prostřednictvím fotografií jsme sledovali Vojtovy zážitky z cesty, činné sopky, zvířata ve volné přírodě a setkání s domorodci. Fotografie doplňoval zajímavým vyprávěním. Bylo vidět, že si přinesl hodně zážitků i vědomostí. Měli jsme spoustu otázek, na které náš spolužák trpělivě odpovídal. Bylo to pěkné i zajímavé. Odesli jsme si hodně nových informací.

Jaroslav Zapletal

JAK SE CO DĚLÁ

Každý z nás dokáže něco, za co ho ostatní mohou obdivovat. Rozhodli jsme se, že si představíme své dovednosti a vzájemně se něčemu přiučíme. Matyáš Hrkal nás seznámil s tím, jak se navazují mušky pro rybaření. Přinesl si s sebou své velmi zvláštní nástroje a různé materiály, které jsou k navázání potřeba. Nikdy jsme takové pomůcky ještě neviděli. Matyáš všechny pomůcky pojmenoval, představil nám je a začal s popisem i výrobou. Šlo mu to pěkně od ruky. Musím říci, že práce opravdu vyžaduje hodně trpělivosti a zručnosti. Matyáš je opravdu „dobrý“. Měli jsme také šanci si všechno vyzkoušet. Jirka Uzel se hlásil jako první a ukázalo se, že má také šikovné ruce, s Matyášovou pomocí se mu práce podařila.

Abych nezapomněl na spolužačky! Marie Marešová a Klára Černožorská se také ukázaly. Vlastnoručně připravily znamenité dobroty. Marie upekla Finský ořechový dortík a Klára připravila Finský pudinkový dezert. Musím uznat, že jsou opravdu dobré kuchařky. Práci nám popsaly, tak si to můžeme také vyzkoušet. Bylo to velmi chutné!

Jsem zvědavý (a nejen já) čím se předvedou při popisu další spolužáci.

Radek Šeffl

MATEŘSKÁ ŠKOLA

- Dne 1. října se uskutečnila návštěva psů a kočky v MŠ. Děti byly seznámeny s péčí o psa a kočky, naučily se správně přistupovat ke psům. Byly informovány o tom, k čemu slouží a jak pomáhají starým lidem relaxační psi a sami si vyzkoušely relaxaci se psem. Z návštěvy měly děti velikou radost.
- V měsíci říjnu se děti učí pozorovat podzimní přírodu delšími procházkami, na kterých sbírají kaštiny, žaludy, barevné listy, učí se pojmenovávat lesní plody a stromy. Při svých procházkách pozorují práce na zahrádkách a v sadech (pojmenovávají ovocné stromy a jejich plody, seznamují se s názvy podzimních květů – slunečnice, jiriny... a co potřebují rostliny a stromy ke svému životu). Děti velice rádi pracují s přírodním materiálem. R.M.

Z kultury – Výstava prodloužena

Krásná výstava obrazů Jakuba Schikanedera ve Valdštejnské jízdárně v Praze, o které jsme psali v červnovém zpravodaji, je prodloužena do 6. ledna 2013. Nenechte si ji ujít.

ET

**Uveřejňujeme z internetu
výsledky voleb
do krajských zastupitelstev,
které proběhly ve dnech 12. a 13. 10. 2012**

Výsledky v České republice

Účast v ČR byla 36,89% voličů

Získaná procenta hlasů

ČSSD - 23,58%, KSČM - 20,44%, ODS - 12,29%,
TOP+STAN - 6,64%, KDU-ČSL - 5,82%, SPOZ -
3,08%, Piráti - 2,19%, ...

Získané počty mandátů

ČSSD - 205, KSČM - 182, ODS - 102,
TOP+STAN - 44, KDU-ČSL - 42, ...

Výsledky ve Středočeském kraji

Účast byla 36,45% voličů

Získaná procenta hlasů

ČSSD - 21,79%, KSČM - 20,57%, ODS - 18,32%,
TOP+STAN - 11,71%, SN - 3,17%, KDUČSLED -
3,07%, Piráti - 3,03%, SZ - 2,59%, SPOZ - 2,49%,
Svobodní - 2,35%...

Získané počty mandátů

ČSSD - 20, KSČM - 19, ODS - 16, TOP+STAN - 10,

Nejvíce preferenčních hlasů

Raduan Nwelati - ODS - 8569 hl.

Dan Jiránek - ODS - 5382 hl.

Josef Řihák - ČSSD - 5290 hl.

Zuzana Moravčíková - ČSSD - 5049 hl.

Helena Langšádová - TOP+STAN - 3920 hl...

Výsledky v Obecnici

Účast byla 43,04% voličů

Získaná procenta hlasů

KSČM - 29,93%, ČSSD - 29,23%, ODS - 13,22%,
TOP+STAN - 7,19%, SN - 2,78%, KDUČSLED -
2,78%, Piráti - 2,78%, Svobodní - 2,55%, SZ - 1,39%,
SPOZ - 1,39%, ostatní strany pod 1%

Z toho výsledky v Oseči

Účast byla 72,72% voličů

Získaná procenta hlasů

ČSSD - 46,37%, KSČM - 28,98%, ODS - 10,14%,
Piráti - 2,89%, SZ - 2,89%, Středočeši - 2,89%, ostatní
strany 1,44%

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Kde leží zatopené město Hunohrad

Při putování Hrubým Jeseníkem jsme dorazili i do horské osady Rejvíc, která je dnes součástí města Zlaté Hory. Samotná osada Rejvíc leží v horské krajině uprostřed jesenických lesů, asi 8 kilometrů východně od města Jeseník, v nadmořské výšce 780 m.n.m., což jí pasuje na nejvýše položenou ves ve Slezsku. Název Rejvíc vznikl zkomolením německého názvu Reihwiesen, což by se dalo přeložit jako „řada luk“. Historie obce se začala psát v roce 1768, kdy tu vznikl poplužní dvůr. I přes těžké podmínky se osada začala pomalu rozvíjet, byl zde vystaven kostel, škola i fara. V roce 1836 tu stálo už 64 domů, v roce 1896 koupila jeden ze statků rodina Braunerových, která objekt postupně přestavěla a rozšířila. Alfréd Brauner byl nadaný řezbář-samouk, který ve volných chvílích pracoval na výzdobě hostince. Jeho pozoruhodným počinkem byly kariatury stálých návštěvníků, které vyřezal do opěradel židlí. Každý ze „štamgastů“ tak měl židli s vlastním „autoportrétem“. Takto Alfréd Brauner vytvořil na 300 zdobených sedátek, bohužel převážná většina těchto skvostů byla zničena či rozkradena, přesto se do dnešní doby zachovalo asi 20 židlí, které jsou k vidění v Penzionu Rejvíc.

Kousek od tohoto penzionu je parkoviště, kde lze odložit plechového miláčka a vydat se odtud pěšky po naučné stezce k Velkému mechovému jezírku. Toto jezírko je součástí Národní přírodní rezervace Rejvíc a je největším rašeliništěm Moravy a Slezska. Naučná stezka byla otevřena v roce 1970, má celkem pět zastávek s názornými texty o hlavních fenoménech lokality a je dlouhá necelých 2,5 km. Výlet k jezírku je nenáročný, vede po zpevněné cestě, zpočátku otevřenou krajinou, poté okolo hranice lesa až se nakonec zanoří mezi lesní veličany. Lesní cesta pak končí u terénní stanice, kde se platí vstupné a kde rovněž začíná povalový chodník, který vede přes rašeliniště a končí

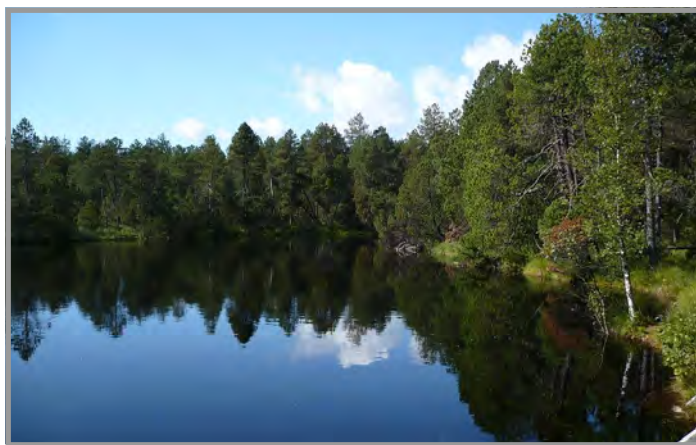
na plošině u Velkého mechového jezírka. Samotné jezírko je dlouhé 68,5 metrů, široké 41 metrů a je hluboké 2,95 metrů. Na severovýchodním okraji rašeliniště je ještě Malé mechové jezírko, které však neustále zarůstá a přístup k němu není dovolen.

Velké mechové jezírko je opředené pověstmi, z nichž jedna vypráví, „že v místech Velkého mechového jezírka stávalo kdysi bohaté město Hunohrad, jehož obyvatelé vynikali lakotou a necitelností. Když prý jednou utopili v jezírku žebráka, prosícího o almužnu, město se s velkým hřmotem propadlo do země a jeho místo zalila voda. Na dně jezírka se skrývají utopené poklady. Jednou se je prý pokusil získat záhadný cizinec. Dvakrát se potopil do vody a vytáhl postupně stříbrnou a zlatou růži. Když se však potopil potřetí, aby přinesl růži třetí a nejvzácnější – diamantovou, voda v jezeře se rozbouřila, vlny bily o břeh a na hladině se objevila rudá pěna. Cizinec se už z vody nikdy nevynořil.“

Až se vrátíte zpět do výchozího bodu výletu a budete si v Penzionu Rejvíc prohlížet nádherná vyřezávaná opěradla židlí, tak si třeba jako my pomyslíte, jak tajemné až pochmurné je Velké mechové jezírko uprostřed rejvíčského rašeliniště, ke kterému se vztahují tak strašidelné pověsti. Ona to ale vůbec není pravda, kdyby jste tuhle pověst neznali, tak se vám bude toto jezírko zdát nadmíru romantické a překrásné. Však jsme se u něj zdrželi hezky dlouho ...

P. S. Jestli někoho zarazila zmínka o placeném vstupném k Velkému mechovému jezírku, tak vězte, že se jedná o částku takřka symbolickou, z výnosu se platí údržba povalových chodníků a vyhlídkové plošiny.

Z cest Vás všechny zdraví Martin „Párek“ Jarolínek

na plošině u Velkého mechového jezírka. Samotné jezírko je dlouhé 68,5 metrů, široké 41 metrů a je hluboké 2,95 metrů. Na severovýchodním okraji rašeliniště je ještě Malé mechové jezírko, které však neustále zarůstá a přístup k němu není dovolen.

Velké mechové jezírko je opředené pověstmi, z nichž jedna vypráví, „že v místech Velkého mechového jezírka stávalo kdysi bohaté město Hunohrad, jehož obyvatelé vynikali lakotou a necitelností. Když prý jednou utopili v jezírku žebráka, prosícího o almužnu, město se s velkým hřmotem propadlo do země a jeho místo zalila voda. Na dně jezírka se skrývají utopené poklady. Jednou se je prý pokusil získat záhadný cizinec. Dvakrát se potopil do vody a vytáhl postupně stříbrnou a zlatou růži. Když se však potopil potřetí, aby přinesl růži třetí a nejvzácnější – diamantovou, voda v jezeře se rozbouřila, vlny bily o břeh a na hladině se objevila rudá pěna. Cizinec se už z vody nikdy nevynořil.“

Až se vrátíte zpět do výchozího bodu výletu a budete si v Penzionu Rejvíc prohlížet nádherná vyřezávaná opěradla židlí, tak si třeba jako my pomyslíte, jak tajemné až pochmurné je Velké mechové jezírko uprostřed rejvíčského rašeliniště, ke kterému se vztahují tak strašidelné pověsti. Ona to ale vůbec není pravda, kdyby jste tuhle pověst neznali, tak se vám bude toto jezírko zdát nadmíru romantické a překrásné. Však jsme se u něj zdrželi hezky dlouho ...

P. S. Jestli někoho zarazila zmínka o placeném vstupném k Velkému mechovému jezírku, tak vězte, že se jedná o částku takřka symbolickou, z výnosu se platí údržba povalových chodníků a vyhlídkové plošiny.

Z cest Vás všechny zdraví Martin „Párek“ Jarolínek

ZBOŘENÝ KOSTELEC

Jen krátký doplněk ke minulým „Střípkům z mého vandrbuchu“, které píše Martin Jarolínek. Asi dva kilometry od hradu s muzeem v Týnci nad Sázavou dojdeme k rozcestí na můstku přes Čakovický potok. Když půjdeme dále vlevo po červené značce do kopce, dojdeme ke zřícenině hradu Zbořený Kostelec. Vstup je volný. Hrad pravděpodobně založil král Václav II., ale první historická zpráva o něm je až z roku 1342, kdy byl jeho majitelem Oldřich Medek z Valečka (jeden z potomků zdejších pánů z Valečka). V roce 1467 byl hrad obléhán a posléze dobyt vojsky krále Jiřího z Poděbrad a od té doby je zříceninou. Jsou z něj krásné výhledy do údolí řeky Sázavy. **ET**

Pozn. red. Mohu potvrdit slova Elišky Tomanové. Na jednom z vandrů po naší zemi (fotografie Sv. Zemek - Totem) jsem se seznámil nejenom z krásnými pohledy s hradem zříceninou, ale i s hloubkou bývalého příkopu, do kterého jsem se neslavně zřítíl. **bs**

SLAVOJ OBECNICE - Lední hokej

SYSTÉM SOUTĚŽE 2012/2013

Hraje se ve dvou skupinách dle územního rozdělení. Skupina A dvoukolově, skupina B tříkolově, každý s každým, 3 x 20 minut čistého času.

Skupina A:

1. SK Velc Žilina, 2. Sokol Mníšek, 3. SK Černošice „B“, 4. HC Lány, 5. HC Důl Kladno, 6. Sokol Solopisky, 7. HC Dobřichovice.

Skupina B:

1. Spartak Žebrák, 2. HC Jesenice „B“, 3. HK99 Příbram, 4. Slavoj Obecnice, 5. Sokol Cerhovice, 6. Cvočkaři Hořovice

Po odehrání základních skupin bude soutěž pokračovat nadstavbou systémem play-off, dle rozlosování soutěží. O postupujícím do dalšího kola budou rozhodovat následující kritéria: 1. - body, 2. - v případě rovnosti bodů po druhém zápase se budou provádět tři samostatné nájezdy, při rovnosti po jednom do rozhodnutí.

1. přípravné utkání - 29. 9. 2012 (ZS v Sedlčanech)

Sedlčany - Obecnice 7:5 (5:0, 0:0, 2:5)

2. přípravné utkání - 7. 10. 2012 (ZS v Příbrami)

Obecnice - Žebrák 11:3 (3:2, 5:1, 3:0)

Branky: Veselý 3x, Filkorn 2x, Dvořák, Kozelka, Kubista Josef, Hochmann, Kubista Jan, Stoklasa. Sestava: Kríva - Kubják, Hyspecký, Srch, Střeska Jaroslav - Filkorn, Stoklasa, Dvořák, Veselý, Kubista Jan, Kozelka, Hochmann, Kubista Josef.

3. přípravné utkání sobota 13. října 2012 od 14.00 hodin
Zimní stadion v Příbrami - malá hala

Slavoj Obecnice - Sokol Solopisky

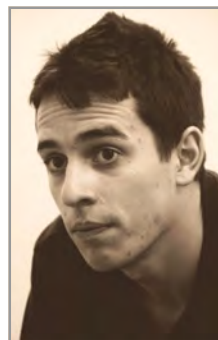
Tréninky společně s HK99 Příbram jsou každý čtvrtek od 20.30 hodin do 21.45 hodin v malé hale ZS v Příbrami.

Rozlosování MOP mužů - skupina „B“

Č.u.	Domáci : Hosté	Termín	Začátek	Místo
1. kolo	Příbram : Obecnice	SO 27. 10.	17.00	Příbram
2. kolo	Obecnice : Hořovice	SO 3. 11.	19.30	Příbram
3. kolo	Obecnice : Cerhovice	SO 10. 11.	19.30	Příbram
4. kolo	Žebrák : Obecnice	PÁ 16. 11.	19.15	Hořovice
5. kolo	Obecnice : Jesenice B	SO 24. 11.	17.00	Příbram
6. kolo	Obecnice : Příbram	SO 1. 12.	17.00	Příbram
7. kolo	Hořovice : Obecnice	PÁ 7. 12.	19.15	Hořovice
8. kolo	Cerhovice : Obecnice	PÁ 14. 12.	19.15	Hořovice
9. kolo	Obecnice : Žebrák	SO 22. 12.	17.00	Příbram

Rozpis na leden a únor uveřejníme v prosincovém zpravodaji.
Z internetu bs

Obecnický
ONDŘEJ KREJČÍ
na olympiádě
v Londýně

V říjnovém zpravodaji se vrátíme zpět do srpna letošního roku, kdy se konaly Letní olympijské hry 2012 (Games of the XXX Olympiad) v Londýně.

Slavnostně byly zahájeny 27. července a končily 12. srpna 2012. Na hrách bylo rozdáno 302 sad medailí ve 26 sportech a Londýn se stal prvním městem, ve kterém se olympijské hry v novodobé historii uskutečnily třikrát (v letech 1908 a 1948). Česká olympijská výprava se zařadila na 19. místo v pořadí národů v počtu nasbíraných medailí. Byla to jedna z nejúspěšnějších olympiád v historii pro Českou republiku. Nebudu vyjmenovávat vítěze jenom, že těch medailí bylo deset, čtyři zlaté, tři stříbrné a tři bronzové. Po celou dobu her XXX. olympiády v Londýně

2012 zde fungoval Český dům jako zázemí českých fanoušků. Konaly se zde sportovní přenosy, oslavy medailí, setkání se sportovci, koncerty, zábava, odpočinek.

Ondřej David, režisér denních programů v Českém domě v jednom z rozhovorů

přiblížil, o čem také bude program v Českém domě v Londýně: „Když jsme přemýšleli o upoutávkách pro sportovní hosty, hned mě napadla Petra Hauerová, významná česká choreografka tanečních multimediálních představení. Spolu s ní jsme vytvořili jakési kostky lega, které zapadají do celkové koncepce programu. Výsledkem spolupráce jsou třiminutové taneční sekvence, choreografie nazvané Sport v obrazech, které znázorňují různé olympijské disciplíny a sporty – skok vysoký, desetiboj, plavání a tenis.“ A právě proto se v Českém domě, většinou schovaní v pozadí, připravovali v přítomí hlavního pódia Českého domu taneč-

(pokračování na str. 9)

Obecní ONDŘEJ KREJČÍ na olympiádě v Londýně

(dokončení ze str. 8)

níci a tanečnice, kteří vzápětí promítli krásu sportu do umění. Po celou dobu vytvářeli úvod pro více než sto padesát sportovních hostů svými speciálními tanečními choreografiemi. Mezi tanečníky jsme měli i my svého zástupce, obecního Ondřeje Krejčího. Na pódiu se každý den střídalo devět tanečníků, čtyři dívky a pět chlapců, ve věku dvacet dva až dvacet sedm let. Z toho byli tři Češi, kteří studovali taneční Konzervatoř Duncan centre v Praze. Jedním z nich byl Ondřej. Zbytek seskupení doplnili studenti či absolventi prestižní London Contemporary Dance School.

Oslovil jsem po internetu Ondřeje s několika dotazy.

Jak jste se Ondřeji připravovali na vystoupení?

S choreografkou Petrou Hauerovou jsme vytvářeli během pěti dnů příprav celého domu naše taneční disciplíny. Bylo to docela málo času nejen na vytvoření, ale i na synchronizování čtyř krátkých choreografií. Přestože jednotlivé choreografie možná nepůsobily nikterak složitě, jejich příprava nás tanečníky stála obrovské úsilí. Původně jsme chtěli zkoušet dvě čísla denně, ale nebylo to možné, protože během třiminutového tance jsme ze sebe vydali neuvěřitelné množství energie.

A jak vlastně vaše vystoupení probíhalo?

Od otevření Olympijského domu jsme začali několikrát denně vystupovat s choreografiemi nazvanými Sport v obrazech, vždy před příchodem nějakého hosta. To se dělo každý den až do konce olympiády. Naše taneční vystoupení se stala přirozenou součástí ceremoniálů a fanoušci je přijímali velmi dobře. Myslím dokonce, že koukat na tanečníky pro ně mohlo být příjemné odlehčení, když celý den sledovali jenom sport.

Jak se ti to líbilo a jak jsi to prožíval?

V Londýně jsem si to opravdu užíval. Atmosféra v Českém domě byla každý den nádherná a blíž než tady jsem olympiádě prostě být nemohl. Byly to tři týdny nabitě prací, zkušenostmi a poznáváním super lidí. Výborná byla produkce CABANI, prostě stoprocentně nezapomenutelný zážitek. V Domě bylo možné nepřetržitě sledovat na několika plátech i LCD obrazovkách všechny možné sporty a celkem se zde vystřídalo přes padesát tisíc lidí.

Jakých národností byli tanečníci ve vašem týmu?

Byli jsme tam tři Češi, také tři Angličané, jedna dívka z Chile, potom jeden Polák a jeden Řek.

Co tě čeká dále v nejbližší době a co tvoje plány do budoucna?

Stále žiji v Londýně, ale momentálně připravuji s taneční skupinou EKS představení „Hon na Lišku“. Naši koproducenti jsou Divadlo Duncan Centre a divadlo Alfred ve Dvoře. Projekt vzniká za finanční podpory MHMP a Motus o.s. Vytvářím choreografii pro čtyři tanečnice ve spolupráci s interaktivní projekcí s VJem z Lunchmeatu na hudbu od mého známého skladatele z Faerských ostrovů. Všechny vás zvu na premiéru 10. a 11. 12. 2012 v Divadle Duncan Centre v Praze.

Díky za rozhovor a přeji ti za čtenáře Obecního zpravodaje mnoho úspěchů nejenom při tancování, ale i v životě.

bs

Taneční škola Jaroslavy Krejčové z Obecnice

Taneční škola Jaroslavy Krejčové funguje v Příbrami již dvacátým rokem. Dochází do ní děti tříleté, patnáctileté, ale také dospělé ženy. Zájemci o tanec se mohou do školy kdykoli přihlásit. Taneční průpravu dostanou od učitelky, která vystudovala taneční konzervatoř.

Protože nám nějak nevychází s paní Krejčovou čas na rozhovor pro Obecní zpravodaj, vytáhl jsem si pár informací z článku publikovaném v Příbramském deníku.cz. (rozhovor s M.

Rozšafnou). Jaroslava Krejčová považuje za úspěch práce taneční školy například natočení videoklipu, či přijetí jejích žáků na taneční konzervatoř, nebo každoroční účast na mezinárodním festivalu v Praze

i druhé místo v taneční soutěži Praha. Ale jak říká, má největší radost, když vidí, že se v jejích škole naučí tančit člověk, který zpočátku neuměl vůbec nic. To je pro ni největší odměna a úspěch. Její taneční školou prošlo přibližně tři tisíce tanečníků a mnoho z nich se tanci věnuje i nadále. Tanečnice a tanečníci z jejích školy vystupují několikrát do roka na plesích, při různých společenských akcích, na mezinárodních festivalech tance a každý rok se taneční škola prezentuje v Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami, kde má dva samostatné programy pod názvem Taneční show. Na otázku, co ji na této práci baví, odpověděla: „Baví mě především pracovat s lidmi, jak s malými dětmi tak i s dospělými. V tomto je moje práce velmi rozmanitá. Navíc miluji pohyb a hudbu. Víím, že bych mohla dělat i spoustu jiných zaměstnání, ale bez tance a tvoření choreografií nemohu být.“ Za redakci Obecního zpravodaje přeji hodně elánu do další práce.

bs

Vzpomínka

12. října 2012 by se dožil devadesáti let
dlouholetý zasloužilý člen a starosta SDH Obecnice
pan **Karel Záborec**.

S láskou vzpomíná rodina i kamarádi.

VČELA - ZÁKLAD ŽIVOTA / VII. DÍL / Velcí škůdci

První část šestého dílu pojednávala o mikroskopických nepřátelích včely medonosné. Dnešní díl se bude zabývat škůdci, k jejichž identifikaci nepotřebujeme lupu ani mikroskop.

Včelí úl se svými obyvatelkami a zásobami je lákavou příležitostí pro celou řadu živočichů. Při hodnocení jejich škodlivosti pro včely nelze vycházet jen z hlediska včelaře. Včela je součástí potravinového řetězce a pokud se stane terčem některého z včelích predátorů, je to v souladu s přírodními zákony. Škody na včelstvech jsou většinou minimální. Někteří z těchto živočichů jsou chráněni zákonem a jejich užitek v přírodě je nesrovnatelně větší než několik ulovených včel.

Pavouci. Přestože mnoho žen trpí arachnofobií (strach z pavouků) a pavučina s křížákem v ložnici nad hlavou pro ně není to pravé, většinou uznávají, že jsou to naši hlavní spojenci v boji s obtížným hmyzem. Pokud včelař najde

v blízkosti úlu pavučinu a v ní několik chyce-ných včel, stačí ji jenom odstranit a pavouk se zpravidla odstěhuje jinam. Zavíječi. Zavíječ voskový a zavíječ malý jsou motýli šedobílé

barvy, jejichž housenky působí včelařům velké škody. Podobně jako krtek dokáže svojí nevídanou hornickou činností zničit pěstěný trávník, tak zavíječi likvidují včelí plásty. Vrtají v nich chodbičky a živí se zbytky bílkovin po vyběhlém plodu z buněk. Zůstávají po nich rozpadlé plásty plné zavíječích trusu a vláken. Včelař by měl plásty uložené ve skladu ošetřit několikanásobným sířením sirnými knoty. Včelomorky jsou bezkřídlé mouchy, které se jako soustolovníci nechávají krmit dělnicemi u ústního otvoru včelí matky. Matka poté hladoví, ztrácí výkon v kladení a včelstvo slábne. Ošetření se provádí jednoduše včelařským dýmákem s tabákovým kouřem (ministr zdravotnictví by měl být varován, že kouřením je v tomto případě zdraví prospěšné). Včelomorky popadají na podložku, která se následně očistí.

Sršňovití. Sršň obecná a vosy jsou užitečný všežravý hmyz, který plní v přírodě funkci zdravotní policie. Lidé se jich však kvůli žihadlům obávají. Zvláště nebezpečnost sršně se přeceňuje. Přitom sršní jed je mnohem méně účinný než včelí a průměrné sršní hnízdo s 500 jedinci spotřebuje denně 1000g škodlivého hmyzu. U německých sousedů jsou proto chráněni zákonem. Za úmyslné zničení sršního hnízda je pokuta 50 tisíc euro. Jejich užitečnost se dá srovnat např. s hnízdem vlaštovek. Jenomže ty tak výhruzně nebuží.

Brouci. Lesknáček úlový (*Aethina Tumida*) pochází z Afriky a v ČR se prozatím nevyskytuje. Tento nenápadný brouk je hmyzí Otesánek, který požírá vše, co v úlu najde kromě dřeva. V Evropě se objevil v roce 2004 v Portugalsku dovozem infikovaných včel z USA. Díky razantní likvidaci napadených včel a sanaci půdy včelnice byla hrozba zažehnána. Metodika ochrany proti němu není zatím vyvinuta. Ptáci. Jsou to tvorové, bez kterých si naši přírodu

neumíme představit. Včely loví jen příležitostně v době nouze. Nejohravněji si přitom počínají sýkorky. Vynalezly způsob lovu, který by bylo možno nazvat „tluče a bude vám otevřeno“.

Sýkorka tak dlouho ťuká zobáčkem u vchodu do úlu, až se jde nějaká včelka podívat, kdo jim to ruší siestu. Ptáček ji sezobne a má vystaráno. Datlovití ptáci se pro změnu pokoušejí dostat do úlu z boku otvorem, který vydlabou svým zobákem. Jenomže datlové či strakapoudi nic nevědí o dvojité stěně úlů. Takže když vyrobí ve stěně úlu otvor, nečeká je kýžená larva či včela, ale vrstva polystyrenu, který se drobí na malé kuličky a datlovi vůbec nechutnají. Tyto škody jsou však zanedbatelné vzhledem k užtku, jaký ptáci poskytují. Hlodavci. Pokud včelař nezúží dostatečně na zimu vchod do úlu, může ho čekat překvapení v podobě nevídaného nájemníka - neplatiče ve včelím příbytku. Jsou to myši a rejsci. Potichu si přezimují na dně úlu a živí se mrtvolkami včel, popř. zásobami v dolní části. Rejsci jsou užiteční a chráněni zákonem. Stačí vložit před vstup do úlu drátěnou mřížku s oky kolem 10 mm a je po problému. CCD. Na závěr dnešního dílu se seznámíme s tzv. Syndromem rozpadu včelstva (Colony collapse disorder). Jako první na něj upozornili včelaři v USA v r. 2006. Napříč Spojenými státy dosahovaly ztráty včelstev 30%. V zemědělských oblastech Kalifornie, Marylandu, Alabamy a Minnessoty až 90%. V ČR se CCD naplno projevil v r. 2009. CCD způsobí totální zmizení včelstva z úlu bez zjevné příčiny. Vědci se rozdělili na dvě skupiny. První hledá jednoznačného viníka a druhá se domnívá, že se jedná o souhrn mnoha negativních vlivů, které se sčítají, až včely nejsou schopny jejich působení čelit. Rezignují, společenství rozpustí a hromadně opouští úl, aby kdesi zemřely. Objevují se také šarlatánské teorie o působení UFO, příchodu konce světa, o kterém včely vědí, a proto už nechtějí pracovat, nebo o vlivu komunikačních mobilních sítí, které narušují orientaci včel a ty potom netrefí domů. Na to, kde je skutečná pravda o CCD, si ještě asi počkáme.

Včelař by si měl hledět svých včel, včas reagovat na jejich potřeby, přírodu okolo nich a šetřit i ostatní živé tvor, i když včelám zdánlivě škodí. Jinak by se mohl dožít toho, že přijde na včelnici a nenajde tam jediného živého tvora a bude na to koukat, asi jako ten datel na polystyrén.

Bc. Jiří Roub

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ OBECNICE

Hromadné bezplatné odběry dárců krve mají v Obecnici velkou tradici. Ve čtvrtek 11. 10. 2012 se odběru krve zúčastnilo dvacet čtyři dárců, z toho bylo pět nových. Ivana Schnejděrová, Iveta Záborová, Jaroslav Pour, Jan Danda a Lukáš Stejskal jsou dalšími pokračovateli této krásné tradice, u jejíhož zrodu stála v roce 1976 paní Irena Průšová z Obecnice.

Paní Irena Průšová se nemohla ze zdravotních důvodů zúčastnit 11. října 2012 setkání bývalých i současných dárců ve Staročeské hospodě, které pořádala místní organizace ČČK v Obecnici. Při uvítacím proslovu byly její zásluhy vzpomenuty a všichni jí do léčebny posílali mnoho pozdravů a přání lepšího zdraví. Setkání se zúčastnilo okolo šedesáti bývalých i současných dárců a hostů – starosta obce Josef Karas a bývalá paní primářka transfúzní stanice MUDr. Ludmila Hubená. Ta při svém krátkém proslovu zmínila, že organizace pořádající hromadné odběry jsou snad na okrese již jen dvě a zaslouží si obdiv a úctu. Naše obecnická je jednou z nich.

Setkání mělo příjemný a pohodový průběh, který podbarvovala hudba vybíraná Jardou Krejčím. V diskusích se vzpomínalo, jak to kdysi vypadalo při odběrech, jak se jezdilo z Obecnice autobusem někdy i sanitkami apod. Obecnická organizace pořádá každý rok dva hromadné odběry, ten jarní je slavnostní a předávají se na něm Janského plakety. Setkání se všem zúčastněným moc líbilo a přáli by si, aby nebylo poslední.

bs

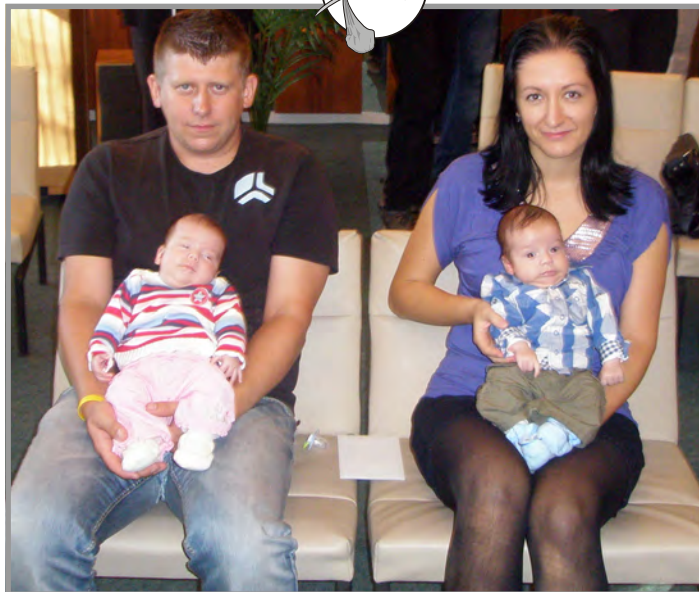

Dárci krve a všichni účastníci touto cestou děkují za krásný prožitek organizátorkám z výboru ČČK, všem sponzorům i obsluze ve Staročeské hospodě.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ v Obecnici 6. října 2012

Daniel Rydrych a Kristýna Rydrychová

Zuzana Anýžová a Martin Anýž

Sebastien Souček

Eliška Karasová

Ľubilea v říjnu slavili a slaví

Bořena Oktábcová 75 let
Věra Škardová 50 let
Jana Kaslová 50 let
Alena Žahourková 60 let
Miroslava Rudovská 60 let
Hana Svěchotová 60 let

Pavel Ručka 50 let
Antonín Hrdina 55 let
Ladislav Rozsypal 80 let
Milan Brůček 50 let
Roman Prokůpek 80 let

Ľubilea v listopadu budou slavít

Eva Štamberková 60 let
Blanka Andělová 70 let
Růžena Průřová 50 let
Jana Vimrová 70 let

Jaroslav Anděl 75 let
Jaroslav Eichler 50 let
Zdeněk Kozák 65 let
Josef Němcák 65 let

Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let

